

സത്യം എന്താണ്? — സംഖ്യ മൂന്ന്

എമ്മാവുസിപ്പേക്കുള്ള വഴി

Jeff Pippenger

2023-09-07

യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ, അന്ത്യവിരുന്നിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ മുതൽ യേശു ഗെത്തേമനേ തോട്ടത്തിലേക്കു പോകുന്നതുവരെ, പതിനാലാം അധ്യായത്തിൽ നിന്ന് പതിനേഴാം അധ്യായത്തിന്റെ അവസാനംവരെ നീളുന്ന ഒരു ദീർഘമായ വിവരണം ഉണ്ട്. ആ അധ്യായങ്ങളെ അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ ഞാൻ പരിഗണിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ആ അധ്യായങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം പണിയുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനവേദിയാണ് ഈ ലേഖനം. ക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ നവീകരണരേഖയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ, ആ അധ്യായങ്ങളിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെയും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെയും സംവാദം വിജയപ്രവേശനത്തിനുമുമ്പായിട്ടുപിന്നാലെയും ക്രൂശിനുമുമ്പിലുമാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. യേശു യെരൂശലേമിൽ പ്രവേശിച്ചു; തുടർന്ന് ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ തന്റെ അന്തിമഭക്ഷണം കഴിച്ചു; പിന്നെ ആ വിവരണം നടക്കുന്നു; അതിനുശേഷം അവൻ ഗെത്തേമനേയിലേക്കു പോകുന്നു; അന്നേ ദിവസത്തിന്റെ അർദ്ധരാത്രിയിൽ അവൻ അറസ്റ്റിലാവുന്നു; ക്രൂശീകരണത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ഏഴുഘട്ട പ്രക്രിയ ആരംഭിച്ചു. അവർ—അവനും ശിഷ്യന്മാരും—പ്രവചനപരമായി Exeter camp meeting നു തൊട്ടുപിന്നാലെയും Great Disappointment നു തൊട്ടുമുമ്പിലുമുള്ള സ്ഥാനത്തായിരുന്നു; ആ ചരിത്രം seventh month movement മുഖാന്തരം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അന്ത്യവിരുന്നിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ ആരംഭിക്കുന്ന ആ വിവരണത്തിൽ യേശു ആദ്യം പറയുന്നത് ഇതാകുന്നു:

നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങാതിരിക്കട്ടെ; നിങ്ങൾ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു, എന്നിലും വിശ്വസിച്ചിൻ. യോഹന്നാൻ 14:1.

വലിയൊരു നിരാശ വെറും ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾക്കകം മുന്നിലുണ്ടെന്നറിഞ്ഞ്, വരാനിരിക്കുന്ന പ്രതിസന്ധിക്കായി തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ദുഃഖപ്പെടുത്താൻ യേശു ശ്രമിച്ചു. ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളാൽ പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന നാല് വഴിക്കുറികളിലെ പ്രവചനത്തിന്റെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രേഖ, യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലെ ഈ വിവരണത്തിലെ മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്ന ചരിത്രമാണ്. ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളിലെ ആ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രേഖ, ആദ്യ നിരാശയിൽ നിന്ന് അവസാന നിരാശവരെയുള്ള ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

യേശു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ “കലങ്ങരുത്” എന്നും അറിയിക്കുന്നതിനും തൊട്ടുമുമ്പ്, യൂദാസ് ഇസക്കര്യോത്ത മൂന്നാമത്തെയും അന്തിമത്തെ പ്രാവശ്യം സൻഹെദ്രിന്റെ അടുത്തു ലേക്കു പോകുന്നതിനായി

അത്ത ാഴവിരുന്ന ിവിട്ടുപോയിരുന്ന ു.തന്റെ മുന്ന ാമത്തെ കൂടിക്കു
അവൻ അത്ത ാഴവിരുന്ന ിവിട്ടുപോയപ്പേ ാൾ, തന്റെ കൃപാകാലം അവൻ
അവസാനിപ്പിച്ചു.

ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളുടെ പ്രതീകത്തിനുള്ളിലെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന
രേഖയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ വിജയപ്രവേശനം രണ്ട്
വർഗ്ഗങ്ങളായ ആരാധകർ പ്രകടമാകുന്ന അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയെ
പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. എബ്രായഭാഷയിലെ "സത്യം" എന്ന പദം
രൂപപ്പെടുത്താൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന എബ്രായ അക്ഷരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലെ
അക്ഷരമായ വഴിക്കുറി, എബ്രായ അക്ഷരമാലയിലെ പതിമൂന്നാമത്തെ
അക്ഷരമാണ്. പതിമൂന്ന് മത്സരത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു;
പ്രവചനാത്മകമായ ഒരു വഴിക്കുറിയാതെ അത് അർദ്ധരാത്രിയിലെ
നിലവിളിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു, അവിടെ മൂലകന്യകമാർ
മത്സരത്തിന്റെ ഒരു പ്രകടനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുപോലെ
വിജയപ്രവേശനത്തിന്റെ വഴിക്കുറിയിൽ യൂദാസും അങ്ങനെ
തന്നെയാണ്.

"ഗോതമ്പിന്റെ ഇടയിൽ കളകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്; എപ്പോഴും
ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യും; ജ്ഞാനികളായ കന്യകമാരോടുകൂടെ
മൂലകന്യകമാരും, ദീപങ്ങളോടുകൂടെ തങ്ങളുടെ പാത്രങ്ങളിൽ
എണ്ണയില്ലാത്തവരും ഉണ്ടാകും. ക്രിസ്തു ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിച്ച സഭയിൽ
ദ്രവ്യലോഭിയായ ഒരു യൂദാസ് ഉണ്ടായിരുന്നു; അവളുടെ ചരിത്രത്തിലെ
ഓരോ ഘട്ടത്തിലും സഭയിൽ യൂദാസുമാർ ഉണ്ടാകും." Signs of the Times,
October 23, 1879.

യൂദാസ് പണം തിരികെ നൽകി, കായഫാവിനോടും പിന്നീട്
ക്രിസ്തുവിനോടും തന്റെ ദ്രോഹം സമ്മതിച്ചതിനുശേഷം, അവൻ പോയി
തുങ്ങി മരിച്ചു. ന്യായവിധിമന്ദിരത്തിൽ നിന്നു പുറത്തേക്കു പോകുമ്പോൾ,
എണ്ണ സമ്പാദിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തിരിച്ചറിയുന്നപ്പോൾ വിവേകമില്ലാത്ത
കന്യകയുടെ ദന്ധാവസ്ഥയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന അതേ വാക്കുകളാൽ
അവൻ നിലവിളിച്ചു.

"തന്റെ അപേക്ഷകൾ വ്യർത്ഥമായിപ്പോയതായി യൂദാസ് കണ്ടു;
'ഇപ്പോൾ വളരെ വൈകിപ്പോയി! ഇപ്പോൾ വളരെ വൈകിപ്പോയി!'
എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൻ സഭാമണ്ഡപത്തിൽ നിന്നു
പാഞ്ഞുപോയി. യേശുവിനെ ക്രൂശിക്കപ്പെടുന്നത് കണ്ടുകൊണ്ട് താൻ
ജീവിക്കാനാവില്ലെന്നു അവൻ അനുഭവിച്ചു; നിരാശയിൽ പുറത്തേക്കു
പോയി തുങ്ങി മരിച്ചു." The Desire of Ages, 722.

യൂദാസ് ഒരു വ്യക്തമായ അർദ്ധ രാത്രി നിലവിളിയുടെ സന്ദേശത്തെ, "ഇത്
വളരെ വൈകിപ്പോയി! ഇത് വളരെ വൈകിപ്പോയി!" എന്ന
വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹാളിൽനിന്നു പാഞ്ഞുപോയവനായി
ചിത്രീകരിക്കുന്നു. ഈ സന്ദേശം എപ്പോഴും രണ്ട് വർഗ്ഗത്തുവെച്ചുള്ള
ആരാധകരെ പ്രകടമാക്കുന്നു; മിസ്റ്ററൈസ് ചരിത്രത്തിൽ സത്യമായ
അർദ്ധ രാത്രി നിലവിളിയുടെ സന്ദേശം വന്ന ശേഷവും മൂലകന്യകമാർ

ഒരു വ്യംജസന്ദേശവുമായി തുടരുന്ന തുപോലെ തന്നെ . ആകയാൽ, മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ, മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ തള്ളിക്കിടക്കുകയും വിനെ അനുഗമിച്ച അതിപരിശുദ്ധ സ്ഥാനത്തെ ലേക്കു പ്രവേശനം ചെയ്ത ആട്ടിൻകുട്ടിയെ എതിർത്തു നിന്നുകൊണ്ടു, വിലയം മില്ലറൈറ്റ് നേതാവായി തിരഞ്ഞെടുത്ത പ്രസ്ഥാനത്തെ നാം കാണുന്നു.

“എന്റെ മനസ്സ് ഭാവിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി; അവിടെ അടയാളം കൊടുക്കപ്പെടും. ‘ഇതാ, വരൻ വരുന്നു; അവനെ എതിരേൽക്കുവാൻ പുറപ്പെടുവിൻ.’ എന്നാൽ ചിലർ അവരുടെ വിളക്കുകൾ വീണ്ടും നിറയേക്കണ്ട എണ്ണ സമ്പാദിക്കുന്നതു വൈകിപ്പിച്ചിരിക്കുമായിരിക്കും; അപ്പോൾ വളരെ വൈകിയശേഷം അവർ അറിയും: എണ്ണയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന സ്വഭാവം കൈമാറ്റം ചെയ്യാവുന്നതല്ല.” Review and Herald, February 11, 1896.

മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ വഴിക്കുറി ന്യായവിധിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതിനെ എബ്രായ അക്ഷരമാലയിലെ അവസാന അക്ഷരം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആ അക്ഷരം “താവ്” ആകുന്നു; എഴുതുമ്പോൾ അതിന് ഒരു ക്രൂശിന്റെ ആകൃതി ഉണ്ടാകുന്നു. ക്രൂശ് ന്യായവിധിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിലെ ആദ്യ നിരാശ മുതൽ അർദ്ധരാത്രിയിലെ ഘോഷം വരെ, അല്ലെങ്കിൽ അക്ഷരമാലയിലെ ആദ്യ അക്ഷരമായ ആൽഫാ മുതൽ പതിമൂന്നാം അക്ഷരം വരെ, ഒരു കാലപരിധിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു വഴിക്കല്ല് നിലകൊള്ളുന്നു; പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമയിൽ “വൈകിപ്പോക്കിന്റെ സമയം” എന്നു തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന അതേ കാലപരിധിയാണ് അത്, ഹബക്കുക രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന വൈകിപ്പോക്കിന്റെ സമയവും അതുതന്നെയാണ്. അർദ്ധരാത്രിയിലെ ഘോഷത്തിൽ നിന്ന്, അല്ലെങ്കിൽ കലഹത്തിന്റെ പതിമൂന്നാം അക്ഷരത്തിൽ നിന്ന്, അക്ഷരമാലയിലെ അവസാന അക്ഷരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മഹാനിരാശ വരെ, മറ്റൊരു കാലപരിധിയും ഉണ്ട്; അതിനെ “ഏഴാം മാസ പ്രസ്ഥാനം” എന്നു വിളിച്ചു. അത് ഏഴ് മാസം നീണ്ടുനിന്നതുകൊണ്ടല്ല, മറിച്ച് അർദ്ധരാത്രിയിലെ ഘോഷത്തിന്റെ സന്ദേശം യഹൂദ കലണ്ടറിലെ ഏഴാം മാസത്തിലെ പത്താം ദിവസത്തിൽ—അതായത് പ്രായശ്ചിത്തദിനത്തിൽ—ക്രിസ്തു വരുമെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയതുകൊണ്ടാണ്.

യോഹന്നാൻ സുവിശേഷത്തിലെ പതിനാലാം അദ്ധ്യായത്തെ റ്റിൽ നിന്ന പതിനെട്ടാം അദ്ധ്യായം വരെ ഉള്ള വിവരണത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിലെ ഏഴാം മാസ പ്രസ്ഥാനത്തെ പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലെ ഈ വിവരണത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാരം ക്രൂശിന്റെ വരാനിരിക്കുന്ന പ്രതിസന്ധിക്കായി (അക്ഷരം ‘താവ്’) ശിഷ്യന്മാരെ തയ്യാറാക്കുന്നതാണ്. അതിനാൽ, താൻ മരിക്കുന്ന തുമ്പത്ത് പിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു ആരോഹണം ചെയ്യും.

വീണ്ടും മടങ്ങിവരുന്ന തുവരെയുള്ള സമയം തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കും ദുഃഖവും അനിശ്ചിതത്വവും നിരാശയും നിറഞ്ഞ ഒരു കാലഘട്ടമായിരിക്കുമെന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ മൗനം പരിഷ്കാരരേഖകളുടെ സാക്ഷ്യം ആയി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യ നിരാശകളുടെ പ്രവചനാത്മക സവിശേഷതകളിലെല്ലാം കാണുന്നതുപോലെ, മുമ്പേ വെളിപ്പെടുത്തിയ ഒരു പ്രധാന സത്യത്തെ അവഗണിക്കുന്നതിലൂടെ ഉണ്ടായിവരുന്ന ഒരു അവസ്ഥയാണ് ആ നിരാശ. ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം ഒരു പ്രധാന സത്യമായിരുന്നെങ്കിലും, ഇന്നും അതുതന്നെയാണ്; താൻ ക്രിസ്തായിരിക്കപ്പെടുകയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യും എന്നും അവൻ ശിഷ്യന്മാർക്കോടു നേരിട്ടു പറഞ്ഞിരുന്നതും. എന്നാൽ ആ പ്രതിസന്ധി അത്രയും വലിയതും അത്രയും മേധാവിത്വത്തോടെ അവരെ കീഴടക്കുന്നതുമായിരുന്നതിനാൽ അവർ ഓർമ്മിക്കേണ്ടിയിരുന്നതിനെ മറന്നുപോയി.

“ഇസ്രായേലിന്റെ പ്രത്യാശയായ ക്രിസ്തുവിനെ ക്രിസ്തുമേൽ തൂക്കിക്കൊണ്ട്, നിക്കോദേമോസിനോടു താൻ ഉയർത്തപ്പെടുമെന്ന് പറഞ്ഞതുപോലെ ഉയർത്തിയപ്പോൾ, ശിഷ്യന്മാരുടെ പ്രത്യാശ യേശുവിനോടുകൂടെ മരിച്ചുപോയി. ആ സംഭവത്തെ അവർ വിശദീകരിക്കാനായില്ല. അതിനെക്കുറിച്ച് ക്രിസ്തു മുമ്പേ അവരോടു പറഞ്ഞതെല്ലാം അവർക്ക് പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കാനായില്ല.” Faith and Works, 63.

ഞങ്ങൾ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന യോഹന്നാന്റെ ഈ നാല് അദ്ധ്യായങ്ങളിലെ സമഗ്രമായ വിവരണത്തിന്റെ ഭാരം ഇതായിരുന്നു: അർദ്ധരാത്രിയിലെ യേശുവിന്റെ അറസ്റ്റിൽ ആരംഭിച്ച്, അവൻ തന്റെ പിതാവിങ്കലേക്കു ആരോഹണം ചെയ്ത് മടങ്ങിവരുന്നതുവരെ, അവർ അനുഭവിക്കാനിരുന്ന നിരാശയുടെ കാലത്തേക്കായി യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഒരുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. യോഹന്നാന്റെ ഈ നാല് അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ, ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാരിൽനിന്ന് അകലെയിരുന്ന ആ കാലഘട്ടം ഒരു താമസകാലത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ചരിത്രപരമായി, ഞാൻ ഒരു താമസകാലമായി തിരിച്ചറിയുന്ന ആ സമയഘട്ടം ക്രിസ്തന്റെ പ്രതിസന്ധിക്ക് ശേഷമാണ് സംഭവിച്ചത്. നാം പരിഗണിക്കാൻ ഒരുങ്ങുന്ന ഈ നാല് അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ, അവ പ്രവാചകപരമായി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് ക്രിസ്തന്റെ മഹാനിരാശയ്ക്ക് ശേഷമുള്ള താമസകാലത്തെ അല്ല, ആദ്യ നിരാശയോടെ ആരംഭിക്കുന്ന താമസകാലത്തെയാണ്.

ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന അവസാനം ക്രിസ്തുവിന്റെ നവീകരണരേഖയിൽ ആദ്യ നിരാശയായ ലാസനിന്റെ മരണത്തെ പ്രതീകാത്മകമായി സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നതായി ഞാൻ എന്തുകൊണ്ട് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു? ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ ജൂടെ മറഞ്ഞ ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഇപ്പോൾ മുദ്രവിമോചനം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സത്യങ്ങളെ നിലനിറുത്തുന്ന പ്രകാശം യോഹന്നാന്റെ നാല് അദ്ധ്യായങ്ങളിലുള്ള വിവരണം നമുക്ക് കാണാൻ

കഴിയുന്ന തിന്മ മുൻപാക്കി, ഈ ചോദ്യം പരിഹരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ, ലാസറിന്റെ മരണത്തിനും പുനരുത്ഥാനത്തിനും ഇടയിലുള്ള കാലയളവ് താമസകാലത്തോടു പൊരുത്തപ്പെടുന്നു. തുടർന്ന് ക്രിസ്തു തന്റെ വിജയപ്രഖ്യാപന പ്രവേശനത്തിനായി യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുന്നു. യോഹന്നാൻ പതിനാലിൽ, ഏഴാം മാസം പ്രസ്ഥാനത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ച അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയുടെ സന്ദേശം എത്തിച്ചേരുമ്പോൾ താമസകാലം ഇതിനകം അവസാനിച്ചിരുന്നതായ സാഹചര്യത്തിൽ ആരംഭിച്ച ഏഴാം മാസം പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രകാലഘട്ടത്തിൽ, ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു സംസാരിക്കുന്നു.

“സത്യം” എന്ന ഹീബ്രു പദം, ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളുടെ പ്രതീകാത്മക ചരിത്രത്തിൽനിന്ന് മുദ്രവിരിച്ചുകൊണ്ട് വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഗൂഢചരിത്രത്തിന്റെ തിരിച്ചറിയലിനെ എങ്ങനെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ, യോഹന്നാൻ സുവിശേഷം പതിനാലാം അധ്യായം മുതൽ പതിനേഴാം അധ്യായം വരെ ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു അന്ന് നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന സന്ദേശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സൂക്ഷ്മമായ ഒരു വിശകലനം ആവശ്യമാണ്. മഹാനിരാശയുടെ വഴിക്കുറി ആദ്യ നിരാശയുടെ വഴിക്കുറിയെ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന രീതി, എമ്മാവൂസിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ശിഷ്യന്മാരുടെ അനുഭവത്തിൽ തിരിച്ചറിയാനാകും.

മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിലെ താമസകാലത്തെ അവസാനിപ്പിച്ചത് മുമ്പ് പരാജയപ്പെട്ടിരുന്ന 1843-ലെ പ്രവചനത്തിന്റെ തിരുത്തലായിരുന്നു. മഹാനിരാശയോടെ അവസാനിച്ച ഏഴാം മാസ പ്രസ്ഥാനത്തെ ആരംഭത്തിലേക്ക് നയിച്ച സന്ദേശത്തെ വികസിപ്പിക്കുന്നതിൽ സാമുവൽ സ്നോ നടത്തിയ പ്രവർത്തനം, എക്സെറ്റർ ക്യാമ്പ് യോഗത്തിലേക്കു നയിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച രചനകളിലൂടെയും പൊതുപ്രസംഗങ്ങളിലൂടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രഹണവികാസത്തെ പിന്തുടരുന്നതിലൂടെ, ചരിത്രപരമായി അന്വേഷിക്കാനാകും. പ്രചോദിതമായ വ്യാഖ്യാനം, സ്നോയുടെ അന്തിമ സന്ദേശത്തിന്റെ വെറും ചരിത്രവികാസം എന്ന നിലയിൽ മാത്രം കാണുന്നതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, ആ വികാസത്തെ സമീപിക്കുന്നു. ഹബക്കൂക്കിന്റെ 1843-ലെ ചാർട്ടിലെ കണക്കുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു പിശകിൽ നിന്ന് കർത്താവ് തന്റെ കൈ പിൻവലിച്ചപ്പോൾ ആ സന്ദേശം തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടു എന്ന് സഹോദരി വൈറ്റ് നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു.

“ദൈവജനത്തെ ഞാൻ പ്രത്യക്ഷമാക്കിയതായ ആനന്ദത്തോടെ, തങ്ങളുടെ കർത്താവിനെ കാത്തു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരായി കണ്ടു എന്ന ഞാൻ ദൈവം അവരെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതുപ്രവചനകാലങ്ങളുടെ കണക്കുകൂട്ടലിലുണ്ടായ ഒരു പിശക് അവന്റെ കൈ മുടിയിരുന്നതുതങ്ങളുടെ കർത്താവിനെ കാത്തുനിരുന്നവർ ഈ പിശകുകളെ തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടു; സമയത്തെ എതിർത്ത ഏറ്റവും

പണ്ഡിതന്മാർക്കും അതു കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തന്റെ ജനങ്ങൾ ശിരശ്ശാലയെ നേരിടേണ്ടതായി വരുമെന്നു ദൈവം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതു സമയം കഴിഞ്ഞു പോയി; തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ ആനന്ദപൂർണ്ണ പ്രത്യക്ഷയോടെ കാത്തു നിൽക്കുന്നവർ ദുഃഖിതരും മനോവിഷണ്ണരുമായി, എന്നാൽ യേശുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയെ സ്നേഹിക്കാതെ, ഭയത്താൽ സന്ദേശം സ്വീകരിച്ചവർ, പ്രതീക്ഷിച്ച സമയത്തു അവർ വന്നില്ലെന്നതിൽ സന്തോഷിച്ചു. അവരുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം ഹൃദയത്തെ സ്വാധീനിക്കുകയും ജീവിതത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നില്ല. സമയം കടന്നു പോയത് അത്തരം ഹൃദയങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ വളരെ യോജിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയെ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ദുഃഖഭാരിതരുമായ നിരാശിതരുമായവരെ പരിഹസിക്കുകയും നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു. വാൻ ആദ്യം തിരിഞ്ഞത് അവർ തന്നെയാണെന്നു തന്റെ ജനത്തെ പരീക്ഷിക്കുകയും, പരീക്ഷണഫലത്തിൽ ചുരുങ്ങിയപ്പോൾ ചുരുക്കം പിന്നെ ഏകദേശം ചുരുക്കം ചുരുക്കം ചുരുക്കം വരെ കണ്ടെത്തുവാൻ അവർക്കു സൂക്ഷ്മമായ ഒരു പരീക്ഷണത്തിലൂടെയും ചെയ്തതിൽ ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനം ഞാൻ കണ്ടു.

“യേശുവും സമസ്ത സ്വർഗ്ഗീയ സൈന്യവും, തങ്ങളുടെ ആത്മദാതാ ശിരസ്സേഹിച്ചവനായ അവനെ കാണുവാൻ മധുരമായ പ്രതീക്ഷയോടെ ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തു നിൽക്കുന്നവരെ സഹാനുഭൂതിയോടും സ്നേഹത്തോടും കൂടെ നിരീക്ഷിച്ചു. അവരുടെ പരീക്ഷണയുഗം ഘട്ടത്തിൽ അവരെ തങ്ങളിനിരുത്തുവാൻ ദുരന്തം വരുത്തുവാൻ വിഹരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ സന്ദേശം സ്വീകരിക്കുവാൻ അവഗണിച്ചവർ അന്ധകാരത്തിൽ വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ടു; ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു അവർക്കു യജ്ഞപ്രകാശം അവർ സ്വീകരിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടു, അവർക്കെതിരെ ദൈവലോകം ജ്വലിച്ചു. തങ്ങളുടെ കർത്താവ് എന്തുകൊണ്ടു വന്നില്ലെന്നു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലാത്ത, വിശ്വാസരഹിതരായിത്തീർന്ന അന്ധകാരത്തിൽ വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ടില്ല. പ്രവാചകകാലഘട്ടങ്ങൾ പരിശോധിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ വീണ്ടും തങ്ങളുടെ ബൈബിളുകളിലേക്കു നോക്കിപ്പൊതുവിൽ ദൈവം അക്കങ്ങളിൽനിന്നു കർത്താവിന്റെ കൈനീക്കിക്കളയപ്പെട്ടു, തെറ്റിവിശദീകരിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകകാലഘട്ടങ്ങൾ 1844 വരെ എത്തുന്നതാണെന്നു അവർ കണ്ടു. പ്രവാചകകാലഘട്ടങ്ങൾ 1843-ൽ അവസാനിച്ചു എന്നു കാണിക്കുവാൻ അവർ മുമ്പു സമർപ്പിച്ചിരുന്ന അതേ തെളിവുകൾ തന്നെ, അവ 1844-ൽ അവസാനിക്കുന്നവയാണെന്നു തെളിയിക്കുന്നതുമായ അവർ ഗ്രഹിച്ചു. ദൈവവചനത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശം അവരുടെ നിലപാടിന്മേൽ പ്രകാശിച്ചു; അവർ ഒരു താമസകാലം കണ്ടെത്തുവാൻ—അതു ദർശനം താമസിച്ചാലും, അതിനായി കാത്തുനിൽക്കുകയും വിശ്വാസിന്റെ ഉടനെയുള്ള വരവിനോടുള്ള തങ്ങളുടെ സ്നേഹത്താൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ കാത്തുനിൽക്കുന്നവരെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ദർശനത്തിന്റെ താമസം അവർ ശ്രദ്ധിക്കാൻ പോയിരുന്നില്ല. വീണ്ടും അവരുടെ മുമ്പിൽ ഒരു സമയസൂചന ഉണ്ടായി.

എങ്കിലും, 1843-ൽ അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുകയായിരുന്ന അത്രേയെ ആവേശവും ശക്തിയും സ്വന്തമാക്കുവാൻ, അവരിൽ അനേകർക്ക് തങ്ങളുടെ ഗൗരവമേറിയ നിരാശയെ അതിജീവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു ഞാൻ കണ്ടു."

"സാത്താനും അവന്റെ ദൂതന്മാരും അവരുടെ മേൽ വിജയം നേടിയിരുന്നു; ആ സന്ദേശം സ്വീകരിക്കാതിരുന്നവർ, അതിനെ അവർ വിളിച്ചിരുന്നതുപോലെ ഒരു വഞ്ചന സ്വീകരിക്കാതിരുന്നതിൽ, സ്വന്തം ദുരദർശിയായ വിധിനിർണ്ണയത്തെയും ജ്ഞാനത്തെയും കുറിച്ച് സ്വയം അഭിമുഖീകരിച്ചു. എന്നാൽ, തങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ആലോചനയെ തങ്ങളേക്കാൾ വിരോധമായി തള്ളിക്കളയുകയാണെന്നും, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് അയക്കപ്പെട്ട സന്ദേശം ജീവിതത്തിൽ അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദൈവജനത്തെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുവാൻ സാത്താനുമായി അവന്റെ ദൂതന്മാരുമായി ഏകോപിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയാണെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കിയില്ല."

"ഈ സന്ദേശത്തിലെ വിശ്വാസികൾ സഭകളിൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു കാലത്തേക്ക്, ഈ സന്ദേശം സ്വീകരിക്കാത്തവർ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെ വികാരങ്ങൾ പ്രവർത്തിയായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഭയത്താൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടു; എന്നാൽ കാലസമാപ്തി കടന്നുപോയപ്പോൾ അവരുടെ യഥാർത്ഥ മനോഭാവം വെളിപ്പെട്ടു. പ്രവചനകാലഘട്ടങ്ങൾ 1844 വരെ നീണ്ടുനിന്നുവെന്നു കാത്തിരുന്നവർ നിർബന്ധിതരായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ ആ സാക്ഷ്യം മൗനപ്പെടുത്തുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. 1844-ൽ തങ്ങളുടെ കർത്താവിനെ പ്രതീക്ഷിച്ചതെന്തുകൊണ്ടെന്ന കാരണങ്ങളും തങ്ങളുടെ തെറ്റും വിശ്വാസികൾ വ്യക്തതയോടെ വിശദീകരിച്ചു. അവർക്കെതിരെ നിലകൊണ്ടവർ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട ശക്തമായ കാരണങ്ങൾക്കെതിരെ യാതൊരു വാദവും ഉന്നയിക്കാനായില്ല. എങ്കിലും സഭകളുടെ ക്രോധം ജ്വലിച്ചു; തെളിവുകൾ കേൾക്കാതിരിക്കാനും ആ സാക്ഷ്യം സഭകളിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കാനും അവർ ദുഃസ്വനിശ്ചയം ചെയ്തു, അങ്ങനെ മറ്റുള്ളവർക്ക് അതു കേൾക്കാൻ കഴിയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു. ദൈവം തങ്ങൾക്ക് നൽകിയ വെളിച്ചം മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് മറച്ചുവെക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ലാത്തവർ സഭകളിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ടു; എന്നാൽ യേശു അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു, അവന്റെ മുഖകാന്തിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ അവർ ആനന്ദിച്ചു. അവർ രണ്ടാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം സ്വീകരിക്കേണ്ടതിന് തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു." Early Writings, 235-237.

ഇപ്പോൾ തന്നെ യായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ചരിത്രം, മറ്റു കാര്യങ്ങളോടൊപ്പം, 2020 ജൂലൈ 18-ലെ അനുഭവത്തെ യും വിവരണം ചെയ്യുന്നു; എങ്കിലും നിങ്ങൾ പരിഗണിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇതാണ്: എക്സലോർ ക്യാമ്പ് മീറ്റിംഗിൽ സാമുവൽ സ്നോ പ്രസംഗിച്ച മിഡ്നെറ്റ് ക്രൈയുടെ സന്ദേശം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ബോധ്യം, സ്നോയുടെ ചരിത്രപരമായ പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റി, കർത്താവിന്റെ

കൈയുടെ പ്രവൃത്ത ിയാൽ തന്നെ യാണ് പ്രതിനിധീകരിക്ക ഖ്ചെ ടുന്ന ൾ. അവന്റെ കൈ ഒരു തെറ്റ ിനെ മൂടിയിരുന്ന ു; അവൻ തന്റെ കൈ നീക്ക ിയപ്പേ ാൾ മാത്രമാണ് മില്ല റെറ്റ ുകൾക്ക ൾ അവരുടെ നിരാശ മനസ്സ് ിലാക്ക ാനും, കൂടാതെ അവർ താമസകാലമായി പ്രതിനിധീകരിക്ക ഖ്ചെ ട് ിരുന്ന കാലഘട്ട ത്ത ിനുള്ള ിലായിരുന്ന ുവെന ്രഹിക്ക ാനും കഴിഞ്ഞ ൾ.

അവന്റെ കൈ പിൻവലിക്കൽ എമ്മാവൂസിലേക്കുള്ള വഴിയിലായിരുന്ന ശിഷ്യന്മാരുടെ വിവരണത്തിലെ ഒരു അത്യന്താപേക്ഷിത ഘടകമാണ്. അത് 'താമസിക്കുന്ന കാലം' എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനത്തെ പ്രതീകീകരിക്കുന്നു; കൂടാതെ 'അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളി' സന്ദേശം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഗ്രഹിക്കലോടെ അത് സമാപിക്കുന്നു. എങ്കിലും എമ്മാവൂസിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം ക്രൂശിന് ശേഷം സംഭവിച്ചതാണ്; അത് ലാസറിന്റെ മരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആദ്യ നിരാശയെ അല്ല, മഹാനിരാശയെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്.

അപ്പോൾ, അവരിൽ രണ്ടുപേർ അതേ ദിവസം യെരൂശലേമിൽനിന്ന് ഏകദേശം അറുപത് ഫർലോങ്ങ് അകലെയുള്ള എമ്മാവൂസ് എന്ന ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോയുകൊണ്ടിരുന്നു. സംഭവിച്ച ഈ സകല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവർ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ പരസ്പരം സംഭാഷണം ചെയ്തും വാദിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കെ, യേശു തന്നെ അടുത്തുവന്നു അവരോടുകൂടെ നടന്നു. എന്നാൽ അവനെ തിരിച്ചറിയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ കണ്ണുകൾ തടയപ്പെട്ടിരുന്നു. അവൻ അവരോടു ചോദിച്ചു: നിങ്ങൾ വഴിയിൽ നടക്കുമ്പോൾ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ വാക്കുകൾ എന്തു? എന്തുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ദുഃഖിതരായി ഇരിക്കുന്നു? ലൂക്കാ 24:13-16.

ഈ ഭാഗത്തിലെ "കണ്ണുകൾ" എന്ന പദം കണ്ണിന്റെ യഥാർത്ഥ അവയവത്തേക്കാൾ ദർശനത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. "holden" എന്ന പദത്തിന് ശക്തി എന്നാണ് അർത്ഥം. ക്രൂശിന്റെ പ്രവാചകദർശനം കാണുന്നതിനുള്ള അവരുടെ കഴിവ് ക്രിസ്തു മറച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട്, ശിഷ്യന്മാർക്ക് ക്രൂശിന്റെ ദർശനം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ കൈ അവന്റെ ശക്തിയുടെ പ്രതീകമാണ്. യേശു തിരിച്ചറിഞ്ഞ ദുഃഖം അവരുടെ മഹത്തായ നിരാശയെയാണ് പ്രതിനിധീകരിച്ചത്. നിരാശരായ ശിഷ്യന്മാർ തുടർന്നു സംസാരിച്ചശേഷം, ക്രിസ്തു സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

അപ്പേ ാൾ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞ ു: അജ്ഞ ാനികളേ, പ്രവാചകന്മാ റർ അരുളിച്ചെ യ ൾതൊക്കെ യും വിശ്വ സിപ്പ ാൻ ഹൃദയം മന്ദ മായവരേ, ക്രിസ് ൾ ഇവ ഒക്കെ യും സഹിച്ച ുതന്റെ മഹത്വ ത്ത ിലേക്ക ു പ്രവേശിക്കേ ണ്ട തായിരുന്ന ില്ല യോ? പിന്നെ മോശെയിൽനിന്ന ും സകല പ്രവാചകന്മാ റിലും തുടങ്ങ ി, സകല തിരുവെഴുത്ത ുകളിലും തന്നേ ക്ക ുറിച്ച ുള്ള കാര്യ ണ്ട ൾ അവർക്ക ുവിശദീകരിച്ച ു. അവർ പോകുന്ന ഗ്രാമത്തേ ാടടുത്ത പ്പേ ാൾ, അവൻ ഇനിയും മുമ്പേ ാട്ട ു

പോകുമെന്ന വണ്ണം നടിച്ചു. എന്നാൽ അവർ അവനെ നിർബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളോടുകൂടെ പാർക്കേണമേ; സന്ധ്യയായിരിക്കുന്ന ദിവസം വളരെ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു. അങ്ങനെയൊരാൾ അവരോടുകൂടെ പാർപ്പാൻ അകത്തു ചെന്നു. ലൂക്ക ൨4:25-29.

മോശെയിൽനിന്ന് ആരംഭിച്ച് വിശുദ്ധചരിത്രത്തിലൂടെ പ്രവചനരേഖകൾ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുവന്ന് ക്രൂശിന്റെ ചരിത്രത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനായി, ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ “ചരിത്രവാദ” രീതിശാസ്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട് യേശു ശിഷ്യന്മാരെ ഉപദേശിച്ചു. നിരാശരായ ശിഷ്യന്മാരെ ഉപദേശിക്കുന്നതിനായി, പഴയ പാതകളെയും വരിയിന്മേൽ വരി എന്ന രീതിശാസ്ത്രത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പഴയ പ്രവചനചരിത്രത്തിന്റെ രേഖകളെയാണ് യേശു ഉപയോഗിച്ചത്. അവരില്ലാതെ യാത്ര തുടരുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ, അകത്തു കയറി തങ്ങളോടുകൂടെ തങ്ങളുണ്ടതിന്നു അവർ അവനെ നിർബന്ധിച്ചു. അവർ കാത്തിരിപ്പിന്റെ സമയത്തിലായിരുന്നു, ക്രിസ്തു അവരുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്ന് തന്റെ കൈ മാറ്റുവാൻ പോകുകയായിരുന്നു. അവന്റെ കൈ മാറ്റപ്പെട്ടാൽ കാത്തിരിപ്പിന്റെ സമയം അവസാനിക്കുമായിരുന്നു; പിന്നെ അവർ ഇരുട്ടിലൂടെ യെരൂശലേമിലേക്കും പതിനൊന്നു ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കലേക്കും അതിവേഗം മടങ്ങിയപ്പോൾ, അർദ്ധരാത്രി നിലവിളിയുടെ സന്ദേശപ്രചരണത്തിന്റെ വേഗത്തെ അവർ പ്രതിരൂപമായി സൂചിപ്പിച്ചു.

അവൻ അവരോടുകൂടെ ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നതായപ്പോൾ, അപ്പം എടുത്തു അനുഗ്രഹിച്ചു നുറുക്കി അവർക്കു കൊടുത്തു. അപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു, അവർ അവനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു; അവൻ അവരുടെ കാഴ്ചയിൽനിന്നു അപ്രത്യക്ഷനായി. ലൂക്കാ 24:31.

പ്രവചനദർശനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ ഗ്രഹണശക്തിയെ പിടിച്ചു നിർത്തിയിരുന്ന തന്റെ കൈ യേശു നീക്കിക്കളഞ്ഞു; അങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ അവർ അവനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയുടെ സന്ദേശം യേശു അവർക്കു കൊണ്ടുവന്നു, അവർ ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ അതു സ്വീകരിച്ചു; കാരണം ഓരോ സന്ദേശവും ഭക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. അവർ ഉടൻതന്നെ “ദേശമൊട്ടാകെ പെരുകിയടിക്കുന്ന തിരമാലപോലെ” പതിനൊന്ന് ശിഷ്യന്മാരോടു അറിയിക്കുവാൻ ഔടി.

അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു: വഴിയിൽ അവൻ ഞങ്ങളോടു സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും, തിരുവെഴുത്തുകൾ ഞങ്ങൾക്കു തുറന്നു തരികെയും ചെയ്തപ്പോൾ, നമ്മുടെ ഹൃദയം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ജ്വലിച്ചില്ല യോ? അന്നേരം തന്നെ അവർ എഴുന്നേറ്റു യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി; അവിടെ പതിനൊന്നു പേരും അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന വരും ഒരുമിച്ചുകൂടിയിരിക്കുന്നതുകണ്ടു. അവർ പറഞ്ഞു: കർത്താവ് സത്യമായും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു; അവൻ ശിമോൻ പ്രത്യക്ഷനായി. വഴിയിൽ സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങളും അപ്പം

മാവുസിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ
ഭായതുപോലെതന്നെ, യേശു തന്റെ മരണത്തിന്റേയും
നരകത്വത്തിന്റേയും ചരിത്രം വിശദീകരിക്കേണ്ടതിന്
ബബിലിലെ ഭൂതകാല വിശുദ്ധ ചരിത്രങ്ങളോടുകൂടെ സന്ദേശം
വതരിപ്പിക്കുന്നു; അത് ചെയ്യുമ്പോൾ അവർക്കു ഭക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ
ഉദാഹരണം തന്നുകൊണ്ടാണ് അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തത്.
ദാവത്തിന്റെ ജനങ്ങൾ സന്ദേശം ഭക്ഷിക്കണം. അവരുടെ
നിശ്ചിതത്വത്തിലും ദുഃഖത്തിലും, ഭൂതകാലത്തിലെ വിശുദ്ധ
ചരിത്രങ്ങൾ വരികു മീതെ വരിയായി ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ടതിനെ
ധാരമാക്കിയിരുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ സത്യത്തിന്റെ സന്ദേശത്തേക്കു
വരുടെ ബോധം തുറന്നുകൊടുത്തുകൊണ്ട്, തന്റെ മരണത്തിൽനിന്ന്
തന്റെ പുനരുത്ഥാനം, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം, മടങ്ങിവരവ് എന്നിവ
വരയുള്ള ഇടവേളയായ താമസകാലത്തെ യേശു അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടു, എമ്മാവൂസിപ്പേക്കുള്ള വഴിയിലിരുന്ന ആ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ (മദ്ധ്യരാത്രിയിലെ നിലവിളിയുടെ സന്ദേശത്താൽ ഒന്നിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ശക്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന രണ്ടാം ദൂതനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവർ) ക്രൂശിനു ശേഷമുണ്ടായ താമസകാലത്തെ, മദ്ധ്യരാത്രിയിലെ നിലവിളിക്കു മുമ്പുണ്ടായ താമസകാലമായി തിരിച്ചറിയുന്നു. ആകയാൽ, ശിഷ്യന്മാരുടെ നിരാശ പ്രവാചക രേഖയിലെ ആദ്യ നിരാശയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതാണ്; മഹാനിരാശയെ അല്ല.

അങ്ങനെ എമ്മാവൂസിന്റെ കഥ നിരാശരായ പതിനൊന്നു ശിഷ്യന്മാരുമായി വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. യേശു അവരോടുകൂടെ ചേരുകയും, "ഹിസ്റ്ററിസിംഗ്" എന്ന രീതിശാസ്ത്രത്തിലൂടെ പ്രവചനവചനത്തിന്റെ നിവൃത്തിയെക്കുറിച്ച് അവരെ ഉപദേശിക്കുകയും, ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അവരുടെ ബോധം തുറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കഥയുടെ ആരംഭം കഥയുടെ അവസാനം വ്യക്തമാക്കുന്നു. തുടർന്ന്, ക്രൂശിന്റെ നിരാശയെ ആദ്യ നിരാശയ്ക്ക് പ്രവചനപരമായി പ്രയോഗിക്കാം എന്ന സത്യത്തിന് യേശു മൂന്നാമത്തെ സാക്ഷ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നു. മേൽനിന്നുള്ള ശക്തി ലഭിക്കുന്നതുവരെ യെരൂശലേമിൽ പാർക്കുവാൻ അവരോടു കല്പിച്ചുകൊണ്ട്, ആ ചരിത്രഘടനയ്ക്ക് അവൻ മൂന്നാമത്തെ സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു.

അവരോടു അവൻ പറഞ്ഞു: ഇങ്ങനെ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ക്രിസ്തു കഷ്ടം അനുഭവിക്കുകയും മൂന്നാം ദിവസം മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും വേണമെന്നുമാകുന്നു; യെരൂശലേമിൽനിന്ന് ആരംഭിച്ച് സകല ജാതികളോടും അവന്റെ നാമത്തിൽ മാനസാന്തരവും പാപമോചനവും പ്രസംഗിക്കപ്പെടേണമെന്നുമാകുന്നു. നിങ്ങൾ ഈ കാര്യങ്ങളുടെ സാക്ഷികളാകുന്നു. ഇതാ, എന്റെ പിതാവിന്റെ വാഗ്ദത്തം ഞാൻ നിങ്ങളുടെമേൽ അയക്കുന്നു; എങ്കിലും ഉയരത്തിൽനിന്നുള്ള ശക്തി പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ യെരൂശലേം നഗരത്തിൽ പാർക്കുവിൻ. പിന്നെ അവൻ അവരെ ബെഥാന്യവരെ പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി, കൈകൾ ഉയർത്തി അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. അവൻ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അവരിൽനിന്നു വേർപിരിഞ്ഞു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തു. അവർ അവനെ നമസ്കരിച്ചു, മഹാസന്തോഷത്തോടെ യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി; ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചും വാഴ്ത്തിയും എപ്പോഴും ദൈവാലയത്തിൽ ഇരുന്നു. ആമേൻ. ലൂക്കാ 24:46-53.

എമ്മാവൂസിലേക്കു വളരെ വഴിയിലെ ശിഷ്യൻമാരുടെ ദൃഷ്ടി വന്നപ്പോൾ, അവന്റെ മരണത്തിൽ ആരംഭിച്ച അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെ പിതാവിനോടുകൂടെ ആരോഹണം ചെയ്യുന്നതുവരെ നിലനിന്നിരുന്ന ഒരു കാത്തറിപ്പുകാലത്തെ വ്യക്തമാക്കുന്ന ക്രൂശിന്റെ സംഭവങ്ങൾ സന്ദേശം, കഴിഞ്ഞ വിശുദ്ധ ചരിത്രങ്ങളുടെ രേഖകൾ രേഖപ്പെടുത്തി രേഖയായി ഒന്നിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന രീതിശാസ്ത്രത്തിലൂടെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, എമ്മാവൂസിലെ ശിഷ്യൻമാർക്കായി ആ കാത്തറിപ്പുകാലം അവസാനിച്ചു. തുടർന്ന്, ആ സന്ദേശം ശിഷ്യൻമാർ തങ്ങളിൽ കഴിയുന്നത്ര വേഗത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി. പിന്നെ യേശു പതിനൊന്നു ശിഷ്യൻമാരെ കാണുന്നതുവീണ്ടും ഒരു ഭക്ഷണസദയം ഉൾപ്പെടെ പരാമർശം വരുന്നതുസന്ദേശം തെളിയിക്കുവാൻ രേഖപ്പെടുത്തി രേഖ എന്ന രീതി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന എമ്മാവൂസിലെ ശിഷ്യൻമാരോടുണ്ടായതുപോലെ തന്നെ, അവൻ അവരുടെ ബോധം തുറക്കുകയും തുടർന്ന് പിരിഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്യുന്നതു എന്നാൽ, പെന്തെക്കൊസ്തക്കൂദിനത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വരവ്

ആ കാത്ത ശിക്ഷ പുകാലം അവസാനിക്കുന്ന തുവരെ യെരൂശലേമിൽ കാത്ത ശിക്ഷിന്റെ ഒരു ചരിത്രം നിലനിൽക്കുന്നതായി അവൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതിന് മുമ്പല്ല.

യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു യെരൂശലേമിൽ തങ്ങി കാത്തിരിക്കുവാൻ കല്പിച്ചപ്പോൾ, അതു എമ്മാവുസിയിലേക്കുള്ള വഴിയുടെ കഥയുടെ അന്ത്യം ആയിരുന്നു. ആ കഥയുടെ ആരംഭം ഒരു നിരാശയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; അതിനെ തുടർന്ന് ഒരു കാത്തിരിപ്പുകാലം വന്നു; അതിനെ തുടർന്ന് അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയുടെ സന്ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സത്യത്തിന്റെ ഒരു വെളിപ്പെടുത്തൽ വന്നു. ശിഷ്യന്മാരുടെ കണ്ണുകളെ "പിടിച്ചുവെച്ചിരുന്ന" തന്റെ കൈ ക്രിസ്തു നീക്കിയപ്പോൾ ആ സത്യത്തിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തൽ സഫലമായി. അതാണ് കഥയുടെ ആരംഭം; കഥയുടെ മദ്ധ്യഭാഗം അതേ കഥയിൽ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു, ക്രിസ്തു തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും തന്റെ വചനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ ബോധം തുറക്കുകയും ചെയ്തതിലൂടെ പതിനൊന്ന് ശിഷ്യന്മാരിൽ നിന്നു നിരാശ നീക്കിക്കളഞ്ഞപ്പോൾ. തുടർന്ന്, മഹാനിരാശയല്ല, ആദ്യ നിരാശയോടുകൂടി ആരംഭിക്കുന്ന അതേ പ്രവാചകഘടനയുടെ അവസാനത്തെ ഒരു സാക്ഷ്യം വരുന്നു.

എമ്മാവുസിൽനിന്ന് പെന്തക്കൊസ്റ്റ് വരെയുള്ള ചരിത്രം ആദ്യ നിരാശയുടെയും, താമസകാലത്തിന്റേയും, അർദ്ധരാത്രി ഘോഷത്തിന്റേയും മൂന്നു സാക്ഷികളെ നല്കുന്നു; എങ്കിലും, ഈ മൂന്നു സാക്ഷികളിലൊന്നൊന്നിന്റേയും ആരംഭത്തിൽ വഴിക്കല്ലായി നിൽക്കുന്ന യഥാർത്ഥ നിരാശ വാസ്തവത്തിൽ ആദ്യത്തേത് അല്ല, രണ്ടാമത്തെ നിരാശയായിരുന്നു. മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ മഹാനിരാശ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന വഴിക്കല്ല് മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിലെ ആദ്യ നിരാശയെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന കാര്യം തിരിച്ചറിയുന്നത്, അവസാന അത്താഴത്തിൽ നടന്ന ഭക്ഷണത്തിനും ഗെത്സെമനേ തോട്ടത്തിൽ അർദ്ധരാത്രിയിൽ നടന്ന അറസ്റ്റിനും ഇടയിൽ സംഭവിക്കുന്ന യോഹന്നാന്റെ നാല് അധ്യായങ്ങളിൽ നാം കാണുന്ന വിവരണം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. യേശു പതിനൊന്ന് ശിഷ്യന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു അവരോടുകൂടെ ഭക്ഷിച്ചപ്പോൾ, "നിങ്ങൾ വ്യാകുലപ്പെടുന്നതെന്തു? നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ചിന്തകൾ ഉദിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടു?" എന്നു അവൻ ചോദിച്ചതും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

യോഹന്നാന്റെ പുസ്തകത്തിൽ അവൻ അന്ത്യം വരുന്ന "കഴിച്ച ഉടനെ, നീ പരിഗണിക്കാനിരിക്കുന്ന ഭാഗം ക്രിസ്തു അവരോടു പറഞ്ഞത്, "നിങ്ങൾ ഇഹ്വദയം കലങ്ങാതിരിക്കട്ടെ" എന്ന വാക്കുകളോടെയാണ് ആരംഭിക്കുന്നതെന്ന്. അഞ്ചു ദിവസത്തോളം നിലനിൽക്കുന്നതിൽ അവർ ആ കലപന തന്നെ മറന്നു പോയി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലെ പതിനാലാം അധ്യായം മുതൽ പതിനേഴാം അധ്യായം വരെ, താമസകാലത്തെ ആരംഭിപ്പിക്കുന്ന 2020 ജൂലൈ 18-ലെ ആദ്യ നിരാശയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതു്; അത്

കുപാകാലം അവസാനിക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് മൂലവിമോചനം പ്രാപിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാട് വരെയുള്ളതിലേക്കു നയിക്കുന്ന ുകൂടാതെ അർദ്ധരാത്രിനാദത്തിന്റെ സന്ദേശത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ു. ആ സന്ദേശം, ഏഴാം മാസപ്രസ്ഥാനത്തിൽ മുൻ‌രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടതും, അർദ്ധരാത്രിയിലെ ഇരുളിൽ എമ്മാവൂസ് ശിഷ്യന്മാർ യെരൂശലേമിലേക്കു ഓടിച്ചെന്ന സംഭവത്തിലും മുൻ‌രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തെ ആരംഭിക്കുന്ന ു. ചരിത്രം തന്നെ യാങ്ക്രിസ്തുസ്വയം "സത്യം" എന്നു പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഉപയോഗിച്ച മൂന്നു എബ്രായ അക്ഷരങ്ങൾ ശ്ലൊക്കേ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ്.

യോഹന്നാന്റെ ഈ നാല് അധ്യായങ്ങളുടെ വിവരണത്തിലാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തി അതേ വചനത്തിന്റെ അതേ ഘട്ടങ്ങളായിത്തന്നെ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നതിനെ നാം കണ്ടെത്തുന്നത് മാത്രമല്ല, ഇപ്പോൾ ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്ന അവകാശവാദങ്ങളെ നിലനിറുത്തുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും മികച്ച തെളിവു. അവിടെയാണുള്ളത്—അതായത്, "അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളി" എന്ന സന്ദേശത്തിന്റെ അന്തിമ നിവൃത്തി ഇപ്പോൾ ആഗസ്റ്റ് പന്ത്രണ്ടാം തീയതി മുതൽ പതിനേഴാം തീയതി വരെ നടക്കുന്ന എക്സെറർ ക്യാമ്പ് മീറ്റിംഗിൽ ക്രമേണ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുകയാണെന്ന അവകാശവാദങ്ങൾ. ഈ സന്ദേശം കാത്തിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാർ അവസാനം തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ, ആ ദൂതന്മാർ "അവസാന നാളുകളുടെ" അന്തിമ മുന്നറിയിപ്പുസന്ദേശം മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലോകത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതോടെ, ലോകം ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിന്റെ പ്രതിസന്ധിയിലേക്കു തള്ളിക്കൊടുക്കപ്പെടും.